

KÖRÖSZTÖS GERGŐ

Anyám hübrisze

Egy éjszaka megugattam a Holdat, aztán a földet kapartam:
haza akartam, ahogy megjött ő is.

Körmöm alá mászott a gyöngesár, és felpiszkálta
az ott lakó szellemeket.

Addig bírtam velük, amíg nem én vágtam a körmömet.

A Hold visszaugat, vicsorgunk, belemarok a fénybe.

A szellemek persze röhögnek, azt mondják:
milyen mókás, ahogy próbálok egy rendes
hübriszt elkövetni végre.

Ők nem tudják, hogy hübrisz a holdfény.

***

Megugatam anyámat, és megharapom a kezét.

Megüt: rossz kutya,
szemeiben elhagyott vadaspark az éjszaka, mikor
egy holdfényes éjszakán magához vett,
és levágta körmeim.

Futok kifelé a világból, amiről annyit tudok,
hogy ugatható és harapható.

Kaparom a földet és előjönnek sárosan a szellemek.

Bólogatnak, hogy ez már igen, öcsém.

Nem is sejtik, hogy anyám hübriszének örülnek ennyire.